

Pentru ce ... ?

Pentru ce crezi

că ți-au fost date mâinile,

m-a întrebat Vântul ?

Am răspuns, că eu, cu mâinile îmbrățișez și adun

tot ce are lumea în ea, mai bun.

Vântul a râs

și într-o clipă,

m-a lăsat cu mâinile goale

și fără răspuns.

Pentru ce crezi

că ți-au fost dați ochii,

m-a întrebat Soarele ?

Am răspuns, că eu, cu ochii văd și cuprind

tot ce are lumea în ea, mai frumos.

Soarele a râs

și într-o clipă,

m-a orbit, apoi a apus

cu minunatul meu răspuns.

Pentru ce crezi

că ți-au fost date picioarele,

m-a întrebat Ploaia ?

Să dansez desculță

în brațele tale,

am răspuns.

Ploaia a râs,

apoi a curs

și a tot curs,

s-a făcut cascadă, peste răspuns.

Pentru ce crezi

că ți s-a dat gura,

m-a întrebat Viața ?

Să gust din tine, cu poftă,

am răspuns, fără să mă gândesc prea mult.

Viața a zis
că tot ce nu e cu măsură este greșit.
Iar am rămas singură
și fără răspuns.

Acum,
aștept cu nerăbdare
următoarea întrebare.

Aș vrea
să mă întrebe cineva,
și sigur, numai un Om m-ar putea întreba:
“Pentru ce crezi
că ți-a fost dată inima ?”